

ФЕДЕРАЦІЯ ФУТБОЛУ УКРАЇНИ

**Процедурний регламент
з атестації футбольних клубів**

Видання 2018 р.

ЗМІСТ

Преамбула		3
I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ		3
Стаття 1	– Визначення термінів	3
Стаття 2	– Сфера застосування	3
II. ПРОЦЕС ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ		4
Стаття 3	– Обрання директивних органів	4
Стаття 4	– Мінімальні стандарти функціонування директивних органів	4
Стаття 5	– Незалежність	5
Стаття 6	– Відповідальність	5
Стаття 7	– Конфіденційність	5
Глава 1	– Орган першої інстанції	5
Стаття 8	– Граничні терміни	5
Стаття 9	– Кворум	5
Стаття 10	– Сбір даних	6
Стаття 11	– Завершення розгляду	6
Стаття 12	– Зміст рішення	7
Глава 2	– Орган другої інстанції	8
Стаття 13	– Оскарження рішення органу першої інстанції	8
Стаття 14	– Право апеляційного оскарження	8
Стаття 15	– Зміст апеляційної заяви	8
Стаття 16	– Терміни подачі апеляційної заяви	9
Стаття 17	– Задачі органу другої інстанції	9
Стаття 18	– Письмові застереження та підтверджуюча документація	9
Стаття 19	– Засідання	10
Стаття 20	– Доказові дані	10
Стаття 21	– Граничні терміни	10
Стаття 22	– Кворум	10
Стаття 23	– Остаточне рішення	11
Стаття 24	– Форма і зміст рішення	11
Стаття 25	– Повідомлення рішення	11
Стаття 26	– Перелік дисциплінарних санкцій	12
Стаття 27	– Призупинення дисциплінарних санкцій	12
I. ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ		12
Стаття 28	– Непередбачені випадки	12
Стаття 29	– Затвердження і набрання чинності	12

Преамбула

«Процедурний регламент ФФУ з атестації футбольних клубів» розроблений для системи атестації, що визначена в статті 38 Статуту ФФУ:

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1 – Визначення термінів

В контексті даного Регламенту діють наступні визначення:

а) **Атестат** – документ, який підтверджує виконання клубом претендентом мінімальних вимог Регламенту з атестації, надає право участі у змаганнях з футболу, які організовує та проводить ФФУ і афілійовані ліги.

б) **Ліцензія** – документ, який підтверджує виконання ліцензіатом мінімальних вимог Регламенту УЄФА з ліцензування клубів і фінансового «фейр-плей», надає право участі у змаганнях з футболу, які організовує та проводить УЄФА.

в) **Претендент на атестат (ліцензію)** – юридична особа, яка повністю та самостійно несе відповідальність за діяльність футбольного клубу, що бере участь у національних та міжнародних клубних змаганнях і подає заявку на отримання атестату (ліцензії).

г) **Комітет ФФУ з атестації футбольних клубів** – директивний орган першої інстанції в системі атестації.

д) **Апеляційний комітет ФФУ з атестації футбольних клубів** – директивний орган другої інстанції в системі атестації.

Всі інші терміни використовуються в даному Регламенті відповідно до визначень, наведених у відповідних регламентних документах ФФУ, УЄФА та ФІФА.

Стаття 2 – Сфера застосування

Даний регламент регулює процес прийняття рішень директивними органами ФФУ з атестації футбольних клубів.

II. ПРОЦЕС ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ

Стаття 3 – Обрання директивних органів

1. Члени директивних органів затверджуються Виконкомом ФФУ на встановлений термін і призначаються або до Комітету з атестації футбольних клубів, або до Апеляційного комітету з атестації футбольних клубів.
2. Члени директивних органів можуть бути переобрані на наступні терміни повноважень і повинні знову призначатися Виконкомом ФФУ після закінчення терміну їх повноважень.
3. Якщо посада стає вакантною, то Виконком ФФУ може обрати заміну на термін повноважень, що залишився.

Стаття 4 – Мінімальні стандарти функціонування директивних органів

Директивні органи повинні функціонувати у відповідності до процедурних правил, які визначені ліцензіаром і мають, щонайменше, такі стандарти:

- а) граничні терміни (наприклад, граничний термін подання документів (тощо);
- б) захист принципу забезпечення рівних умов;
- в) можливість представництва інтересів (наприклад, юридичне представництво тощо);
- г) захист права бути почутим (наприклад, під час зборів, засідань, слухань тощо);
- д) дотримання офіційної державної мови;
- е) терміни подання запиту (наприклад, щодо відповідності вимогам, призупинення або поновлення процедури тощо);
- є) терміни для подання апеляції;
- ж) результат апеляції (наприклад, невідкладне оголошення результату);
- з) необхідний тип або вид документів, що підтверджують обставини, події, факти;
- и) визначення, на кому лежить тягар доведення (наприклад, докази своєї відповідності повинен надавати претендент на атестат (ліцензію);

- і) видавати рішення (наприклад, у письмовій формі з аргументацією або без, тощо);
- ї) підстави для оскарження;
- й) дотримуватися належної та встановленої форми заяв і змісту;
- к) порядок розгляду (слухань);
- л) встановлення вартості процедури (адміністративний внесок).

Стаття 5 – Незалежність

Члени директивних органів ФФУ повинні бути незалежними. Вони пов'язані виключно положеннями Статуту ФФУ, правилами та регламентними документами ФФУ та УЄФА, а також чинним законодавством.

Стаття 6 – Відповідальність

Члени директивних органів ФФУ не несуть відповідальності за будь-яку дію або бездіяльність, пов'язані з розглядом директивних органів ФФУ.

Стаття 7 – Конфіденційність

Члени директивних органів ФФУ гарантують повну конфіденційність всієї інформації, до якої вони отримують доступ в ході виконання своїх зобов'язань та, зокрема, утримують від оприлюднення будь-якої інформації щодо засідання.

Глава 1 – Орган першої інстанції

Стаття 8 – Граничні терміни

Рішення органу першої інстанції повинно бути прийнято з урахуванням граничних термінів, встановлених ФФУ та УЄФА для повідомлення остаточних рішень з атестації адміністрації УЄФА та достатніми термінами для завершення апеляційного розгляду за необхідності.

Стаття 9 – Кворум

1. Будь-яке рішення може бути прийнято тільки за наявності кворуму.
2. Кворум директивного органу першої інстанції складається з 5 (п'яти) членів. Якщо голоси розділилися порівну, голова має право вирішального голосу.

3. Якщо орган першої інстанції через відсутність кворуму не може прийняти рішення у встановлені ФФУ та УЄФА граничні терміни, необхідні для завершення процедури атестації та повідомлення в УЄФА рішень щодо атестації, то дана справа може бути передана для розгляду органом другої інстанції у виключному порядку.

Стаття 10 – Сбір даних

1. Орган першої інстанції на основі оцінки, проведеної відповідними експертами з усіх критеріїв та/або Адміністративним підрозділом з атестації футбольних клубів ЦЛ ФФУ визначає чи є надана претендентом інформація та документація достатньою для прийняття рішення щодо видачі атестату (ліцензії).

2. Якщо інформація та документація, що надана претендентом, на думку органу першої інстанції, є неповною та/або неточною та/або не повністю підтверджує повне та своєчасне дотримання претендентом всіх вимог Регламентів з атестації футбольних клубів України та/або Регламенту УЄФА з ліцензування клубів та фінансового «фейр-плей», орган першої інстанції має право запитати додаткову інформацію та/або документацію та/або здійснити пошук такої інформації самостійно.

3. Орган першої інстанції може встановлювати відповідні граничні терміни для подачі претендентом додаткової інформації та/або документації, а також застережень та коментарів претендента на атестат (ліцензію).

4. Органом першої інстанції можуть розглядатися всі види доказових даних, які включають свідчення претендента, показання свідків та посадових осіб, документацію і матеріали справи, записи (аудіо- чи відеозапису), результати інспектування на місцях і експертні звіти, але не обмежуються тільки цим.

5. Зобов'язання щодо надання доказів виконання всіх контрольних критеріїв, передбачених Регламентами з атестації футбольних клубів України та/або Регламенту УЄФА з ліцензування клубів та фінансового «фейр-плей», покладається на претендента.

Стаття 11 – Завершення розгляду

1. Після завершення розгляду і консультації з членами Орган першої інстанції може прийняти наступні рішення:

- a) видати атестат (ліцензію); або
- b) запропонувати укладання – за згоди відповідача – мирової угоди; або

- c) подавати клопотання про застосування – за згоди претендента – дисциплінарних санкцій, передбачених Дисциплінарними правилами ФФУ; або
- d) відмовити у видачі атестату (ліцензії)
- e) відкликати наданий атестат (ліцензію)
- f) подати клопотання до Контрольно-дисциплінарного комітету для застосування дисциплінарних санкцій

2. Резолютивна частина рішення Органу першої інстанції щодо відмови у видачі атестату (ліцензії) надсилається Адміністративним підрозділом з атестації футбольних клубів ЦЛ ФФУ у письмовому вигляді на офіційну електронну пошту клубу або факсом не пізніше, ніж на наступний календарний день після дати прийняття рішення.

3. Мотиваційна частина рішення Органу першої інстанції щодо відмови у видачі атестату (ліцензії) надсилається Адміністративним підрозділом з атестації футбольних клубів ЦЛ ФФУ у письмовому вигляді на офіційну електронну пошту клубу або факсом не пізніше, ніж через 3 (три) календарні дні після дати його прийняття.

Стаття 12 – Зміст рішення

1. Рішення директивного органу першої інстанції, які направляються претендентам (ліцензіатам) повинні містити щонайменше такі відомості:

- a) ім'я голови і, як правило, імена членів директивного органу, які прийняли відповідне Рішення;
- b) найменування претендента на атестат (ліцензію), стосовно якого виноситься рішення;
- c) прийняте рішення;
- d) чітке зазначення підстав для відмови у видачі ліцензії та санкцій (якщо є);
- e) процедура оскарження (якщо є);
- f) дата і місце;
- g) підпис голови.

2. Рішення підписує голова директивного органу першої інстанції, а в разі його відсутності будь-який із членів, який є виконуючим обов'язки голови на засіданні, на якому було прийнято відповідне рішення.

Глава 2 – Орган другої інстанції

Стаття 13 – Оскарження рішення органу першої інстанції

Рішення органу першої інстанції щодо видачі або відмови у видачі атестату (ліцензії) або відкликання атестату (ліцензії) може бути переглянуто органом другої інстанції.

Стаття 14 – Право апеляційного оскарження

1. Подати апеляційну скаргу до органу другої інстанції на рішення органу першої інстанції мають право:

- а) претендент, стосовно якого прийнято рішення директивним органом першої інстанції;
- б) менеджер з ліцензування.

2. Апеляційна скарга подається безпосередньо до Апеляційного комітету ФФУ з атестації футбольних клубів через канцелярію ФФУ, а копія надається Адміністративному підрозділу з атестації футбольних клубів ЦЛ ФФУ.

3. Якщо претендент на атестат (ліцензію) подає апеляційну скаргу, то він має сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 10 000,00 грн. (десять тисяч гривень) на розрахунковий рахунок ЦЛ ФФУ для покриття витрат на проведення апеляційного розгляду. Дана сума може бути повернута апелянту у випадку задоволення апеляційної скарги у повному обсязі.

Стаття 15 – Зміст апеляційної заяви

1. Апеляційна заява повинна містити щонайменше такі відомості:

- а) бути надрукованою на бланку апелянта;
- б) адресована на ім'я голови органу другої інстанції;
- в) дату заяви;
- г) посилання на рішення директивного органу першої інстанції;
- д) застереження та коментарі щодо вимог критеріїв, які були оцінені органом першої інстанції як невиконані;
- е) апеляційні вимоги;
- є) ім'я та прізвище керівника апелянта згідно статуту, його посаду та підпис;

2. До апеляційної заяви повинні додаватися документи, що підтверджують виконання вимог критеріїв, які описані в апеляційній заяві.

3. Зобов'язання щодо надання доказів виконання всіх контрольних критеріїв, передбачених Регламентами з атестації футбольних клубів України та/або Регламенту УЄФА з ліцензування клубів та фінансового «фейр-плей», покладається на апелянта.

4. До апеляційної заяви повинні додаватися документи, що підтверджують сплату обов'язкового грошового внеску, передбаченого ст. 14.3 чинного регламенту.

Стаття 16 – Терміни подачі апеляційної заяви

1. Апеляційна заява з додатками може бути подана у письмовому вигляді не пізніше, ніж протягом 7 (семи) діб з дати отримання мотиваційної частини рішення.

2. Апеляційна заява разом з додатками вважаються поданими, якщо їх оригінали зареєстровані в канцелярії ФФУ у встановлені граничні терміни.

3. Апеляційна заява та будь-які документи, подані після граничних термінів до розгляду не приймаються.

Стаття 17 – Задачі органу другої інстанції

1. Орган другої інстанції приймає рішення виключно на основі рішення органу першої інстанції та поданої апеляційної заяви.

Стаття 18 – Письмові застереження та підтверджуюча документація

1. Апелянт повинен надати письмові застереження в апеляційній заяві та документацію, що підтверджує виконання контрольних критеріїв у встановлені процедурою граничні терміни.

2. Вся документація має бути подані українською мовою, а у випадку надання документів на іноземній мові, повинен додаватися офіційний переклад, виконаний за рахунок апелянта.

3. Після подання застережень та документів, апелянт більше не може надати на розгляд будь-які документи та застереження, окрім виключних випадків лише за згоди голови органу другої інстанції.

Стаття 19 – Засідання

1. Засідання органу другої інстанції є закритим і рішення приймається на основі наявних документів.
2. На розсуд голови другої інстанції та за його особистого дозволу на засіданні можуть бути присутні лише керівник клубу, що підтверджується наданими документами в кадрово-адміністративному критерії та його юрисконсульт, взаємовідносини якого з клубом підтверджені документально, менеджер з ліцензування та відповідні експерти з критеріїв, за невідповідність яким було прийнято рішення органом першої інстанції про відмову у видачі атестату (ліцензії). На засіданні не можуть бути присутніми члени органу першої інстанції та будь-які особи, які можуть мати конфлікт інтересів.
3. Як загальне правило, першим заслуховують доповідача менеджера з ліцензування, а після нього апелянта.
4. Також можуть бути заслухані свідки та інші експерти, на власний розсуд голови органу другої інстанції.
5. Засідання є конфіденційним і про хід засідання забороняється розголошувати, окрім інформації зазначеної в резолютивній частині рішення.

Стаття 20 – Доказові дані

1. Орган другої інстанції може звернутися з запитом до менеджера з ліцензування та/або апелянта щодо надання документальних підтверджень, які орган другої інстанції може вважати доцільними для прийняття рішення по справі.
2. Орган другої інстанції визначає допустимість, релевантність, суттєвість і вагомість наданих доказів.

Стаття 21 – Граничні терміни

Рішення органу другої інстанції повинно бути прийнято з урахуванням граничних термінів, встановлених УЄФА для повідомлення остаточних рішень з ліцензування адміністрації УЄФА та необхідними термінами для завершення апеляційного розгляду за необхідності.

Стаття 22 – Кворум

1. Будь-яке рішення може бути прийнято тільки за наявності кворуму.

2. Кворум директивного органу другої інстанції складається з 3 (трьох) членів. Якщо голоси розділилися порівну, голова має право вирішального голосу.

Стаття 23 – Остаточне рішення

1. Орган другої інстанції може прийняти наступне остаточне рішення:

- а) задовольнити або відмовити у задоволенні апеляційних вимог;
- б) застосувати дисциплінарні санкції у відповідності до чинного регламенту; або
- в) змінити рішення першої інстанції.

2. Рішення органу другої інстанції є остаточним і оскарженню не підлягає.

Стаття 24 – Форма і зміст рішення

1. Рішення директивного органу першої інстанції, які направляються претендентам (ліцензіатам) повинні містити щонайменше такі відомості:

- а) ім'я голови і, як правило, імена членів директивного органу, які взяли відповідне Рішення;
- б) найменування претендента на атестат (ліцензію), стосовно якого вноситься рішення;
- с) прийняте рішення;
- д) чітке зазначення підстав для відмови у видачі ліцензії та санкцій (якщо є);
- е) процедура оскарження (якщо є);
- ф) дата і місце;
- г) підпис голови.

2. Рішення підписує голова директивного органу першої інстанції, а в разі його відсутності будь-який із членів, який є виконуючим обов'язки голови на засіданні, на якому було прийнято відповідне рішення.

Стаття 25 – Повідомлення рішення

1. Резолютивна частина рішення Органу другої інстанції повідомляється Адміністративним підрозділом з атестації футбольних клубів у письмовому вигляді не пізніше, ніж на наступний день після дати прийняття рішення.

2. Мотиваційна частина рішення повідомляється Адміністративним підрозділом з атестації футбольних клубів у письмовому вигляді лише в разі оформленого належним чином запиту не пізніше, ніж через (3) календарні дні після дати отримання запиту.

Стаття 26 – Перелік дисциплінарних санкцій

1. За порушення та/або неналежне виконання вимог критеріїв атестації за поданням директивних органів до КДК ФФУ, до клубів-ліцензіатів та клубів-претендентів, а також до фізичних осіб можуть застосовуватися дисциплінарні санкції, передбачені Додатком 1 Дисциплінарних правил ФФУ.

Стаття 27 – Призупинення дисциплінарних санкцій

На підставі подання Адміністративного підрозділу з атестації футбольних клубів ЦЛ ФФУ органи здійснення футбольного правосуддя ФФУ можуть прийняти рішення про повне або часткове призупинення дії дисциплінарних санкцію на певний період часу.

ІІІ. ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 28 – Непередбачені випадки

Рішення у випадках, непередбачених справжнім регламентом, згідно з відповідними положеннями «Дисциплінарних правил ФФУ», які діють по аналогії.

Стаття 29 – Затвердження і набрання чинності

1. Даний Процедурний регламент було затверджено на засіданні Виконкому ФФУ жовтня 2018 р.

2. Даний Процедурний регламент набуває чинності з дати його прийняття.